

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a členov senátu JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci žalobcu **C., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného JUDr. P. J., advokátom so sídlom v B., proti žalovaným **1/ V. P.**, bývajúcemu v C., zastúpenému JUDr. M. T., advokát, s.r.o., so sídlom v B., **2/ Ing. D. K.**, bývajúcej v B., **o zaplatenie 66 387,84 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 8 C 208/2005, na dovolanie žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2010, sp. zn. 6 Co 271/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **z a m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo 7. marca 2007 č.k. 8 C 208/2005-130 žalobu, ktorou sa žalobca domáhal na žalovaných (pôvodne ako žalovanému 2/ P. P.), aby mu spoločne a nerozdielne zaplatili sumu 2 000 000 Sk (66 387,84 €) s príslušenstvom, zamietol. Žalobcovi uložil povinnosť v lehote 3 dní zaplatiť žalovaným náhradu trov konania, a to žalovanému 1/ v sume 117 876 Sk a žalovanému 2/ P. P. v sume 84 098 Sk. Uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že žalovaný 1/ a žalovaný 2/ P. P. boli v podiele ½ podielovými spoluvlastníkmi pozemkov parc. č. X. a parc. č. X. nachádzajúcich sa

v katastrálnom území K., ktoré sa rozhodli predať. Dňa 21. júna 2004 bola podpísaná Zmluva o budúcej kúpnej zmluve, ktorú v mene žalovaného 1/ a žalovaného 2/ P. P. podpísala ako ich zástupkyňa M. D.. Na základe tejto zmluvy žalobca vyplatil budúcim predávajúcim preddavok na kúpnu cenu vo výške 2 000 000 Sk na účet vedený v banke pod č. X.. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že k uzavretiu zmluvy o budúcej kúpnej zmluve platne nedošlo, nakoľko M. D., ktorá zmluvu v mene predávajúcich podpísala, nemala splnomocnenie na tento úkon zo strany žalovaného 2/ P. P., ktorý nedostatok má za následok a spôsobuje neplatnosť celej zmluvy o budúcej zmluve, keďže žalovaný 1/ a žalovaný 2/ P. P. mali v úmysle previesť spoločne celú nehnuteľnosť a žalobca mal taktiež v úmysle nadobudnúť obe nehnuteľnosti v celosti. Základom pre zastupovanie oboch predávajúcich M. D. malo zrejme byť podľa súdu prvého stupňa splnomocnenie zo dňa 10. júna 2004. Toto splnomocnenie však udelil M. D. žalovaný 1/ v mene žalovaného 2/ P. P. bez toho, aby žalovaný 1/ bol oprávnený konať za žalovaného 2/ P. P. a sám v jeho mene uzavrieť zmluvu o budúcej zmluve (a teda na uzavretie takejto zmluvy splnomocniť tretiu osobu). Žalovaného 1/ pritom na právne úkony v mene žalovaného 2/ P. P. ku dňu 10. júna 2004 neoprávňovalo ani Čestné vyhlásenie z 28. septembra 1998 a ani Generálna plná moc z 23. júna 2004, nakoľko táto bola udelená až po uzavretí zmluvy o budúcej zmluve. Pokiaľ teda M. D. podpísala zmluvu o budúcej zmluve v mene P. P., možno za týchto okolností uvažovať len o uzavretí zmluvy len medzi žalobcom a M. D., nie však medzi žalobcom a žalovaným 2/ P. P.. Keďže zmluva o budúcej zmluve je absolútne neplatným právnym úkonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), nevzniklo žalobcovi voči žalovanému 1/ ani voči žalovanému 2/ P. P. právo na zaplatenie sumy 2 000 000 Sk, a to ani zo samotnej zmluvy a ani ako právny následok právneho úkonu odstúpenia od zmluvy zo strany žalobcu z 15. júla 2004. Žalobca totiž predmetnú sumu nezaplatil predávajúcim, ale tretej osobe – pôvodne boli peňažné prostriedky uhradené na účet syna žalovaného 1/ M. P., pričom ten ich obratom previedol na účet dcéry M. D., ktorá mala formálne zabezpečovať sprostredkovanie predaja.; žalovaný 1/ ani žalovaný 2/ P. P. peňažnú sumu od žalobcu neprevzal. Na základe uvedeného potom súd prvého stupňa uzavrel, že ak žalobca poukázal preddavok na kúpnu cenu v sume 2 000 000 Sk na účet syna žalovaného 1/, v skutočnosti však v konečnom dôsledku na účet dcéry M. D., bolo by možné uvažovať o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane syna žalovaného 1/, najmä však dcéry M. D., v žiadnom prípade však nie na strane žalovaného 1/ či žalovaného 2/ P. P.. S poukazom na uvedené závery súd prvého stupňa žalobu voči žalovanému 1/

a žalovanému 2/ P. P. v celom rozsahu zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 142 ods. 1 O.s.p.

Žalobca podal proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie. V priebehu odvolacieho konania pôvodný žalovaný 2/ P. P. zomrel; jeho právnou nástupkyňou sa stala dcéra Ing. D. K..

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 30. marca 2010 sp. zn. 6 Co 271/2007 rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou bola zamietnutá žaloba voči žalovanému 2/ (P. P.) potvrdil, v časti, ktorou bola zamietnutá žaloba voči žalovanému 1/ zmenil tak, že žalovanému 1/ uložil povinnosť v lehote 3 dní zaplatiť žalobcovi 66 387,84 € s 9 % úrokom z omeškania od 14. októbra 2004 do zaplatenia a vo zvyšku voči žalovanému 1/ žalobu zamietol. Žalobcu zaviazal k povinnosti nahradiť žalovanej 2/ trovy odvolacieho konania v sume 2 797,76 € a žalobcovi náhradu trov konania voči žalovanému 1/ nepriznal. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že žalovanej 2/ chýba v spore pasívna vecná legitímácia, pretože zmluva o budúcej zmluve, na základe ktorej sa platil preddavok na kúpnu cenu vo výške 2 000 000 Sk, nebola uzavretá P. P. a ani ním splnomocnenou osobou, preddavok na kúpnu cenu nebol uhradený na jeho účet, k jeho rukám a ním splnomocnenej osobe, a P. P. úkony, ktoré v jeho mene urobil žalovaný 1/ a M. D., dodatočne neschválil. Pokiaľ ide o žalovaného 1/ odvolací súd mal za to, že súd prvého stupňa nezistil správne skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil. Po doplnení dokazovania v odvolacom konaní sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu ohľadne neplatnosti zmluvy o budúcej kúpnej zmluve, keď bol zhodného názoru, že neplatnosť časti tejto zmluvy z dôvodu nedostatku - neexistencie prejavu vôle P. P. spôsobuje s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka aj neplatnosť zmluvy týkajúcej sa žalovaného 1/. Na základe neplatnej zmluvy nevzniklo ani žalovanému 1/ právo na plnenie, t.j. ani na úhradu preddavku na kúpnu cenu. Pokiaľ teda na základe neplatnej zmluvy žalobca žalovanému 1/ plnil, vzniklo na strane žalovaného 1/ bezdôvodné obohatenie, ktorý bol povinný vrátiť druhej zmluvnej strane podľa § 457 Občianskeho zákonníka. So záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého plnenie v sume 2 000 000 Sk nebolo žalovanému 1/ vyplatené a že na úkor žalobcu nezískal bezdôvodné obohatenie, nesúhlasil. Uviedol, že z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by M. D. prekročila rozsah splnomocnenia, ktoré jej udelil žalovaný 1/ alebo že by konala bez

splnomocnenia, pretože žalovaný 1/ menovanej udelil splnomocnenie aj na konanie v jeho mene, a to na uzatváranie zmlúv a aj na prevzatie preddavku na kúpnu cenu; preto prípadný nesúhlas žalovaného 1/ s konaním M. D. by nemal právne účinky. Žalovaný 1/ ani nevyslovil nesúhlas s konaním M. D., ale dňa 15. júla 2004 odvolal udelenú plnú moc, pričom k úhrade preddavku na kúpnu cenu došlo v júni 2004, v ktorý mesiac bola uzavretá aj sprostredkovateľská zmluva. Účet, na ktorý žalobca uhradil preddavok na kúpnu cenu síce do zmluvy o budúcej zmluve fakticky uviedla M. D., ale z výpovede vlastníka tohto účtu M. P. (syna žalovaného 1/) ako i žalovaného 1/ vyplynulo, že oznámenie čísla účtu M. P. na úhradu preddavku na kúpnu cenu odsúhlasil samotný žalovaný 1/. Žalobca nemal a nemohol mať vedomosť o tom, komu tento účet patrí, pretože zo zmluvy o budúcej zmluve vyplýva, že ide o účet predávajúcich a žalovaný 1/ mu neoznámil, že na tento účet preddavok na kúpnu cenu uhradiť nemá alebo že preddavok uhradil na nesprávny účet, a to ani po tom, ako sa žalovaný 1/ dozvedel o obsahu zmluvy o budúcej zmluve. Pri uzavieraní zmluvy o budúcej zmluve dňa 21. júna 2004 sa M. D. žalobcovi preukázala plnou mocou, na ktorej sú uvedení obaja pôvodne žalovaní a v tom čase táto plná moc nebola zo strany žalovaného 1/ odvolaná. Preddavok na kúpnu cenu bol žalobcom uhradený na účet syna žalovaného 1/ M. P., ktorému dal následne žalovaný 1/ pokyn, aby prostriedky previedol na účet dcéry M. D.. Keďže preddavok na kúpnu cenu bol poukázaný žalobcom na účet, ktorý cestou svojej splnomocnenej zástupkyne určil žalovaný 1/, preddavok sa dostal do dispozície žalovaného 1/; následné nakladanie žalovaného 1/ s týmito finančnými prostriedkami, keď ich poukázal na účet označený M. D., je vo vzťahu k žalobcovi bez právneho významu. Vzhľadom k tomu, že zmluva o budúcej zmluve je neplatná, žalovaný 1/ je podľa § 457 Občianskeho zákonníka povinný vrátiť na základe nej prevzaté peňažné plnenie, preto s poukazom na § 220 O.s.p. zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo vzťahu k žalovanému 1/ a zaviazal ho na vrátenie bezdôvodného obohatenia žalobcovi. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. žalovaného 1/ zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne počnúc 14. októbra 2004 a keďže žalobca sa domáhal výšky úroku 12,5 % ročne od 16. júla 2004, žalobu vo zvyšku v tejto časti zamietol. O náhrade trov odvolacieho konania medzi žalobcom a žalovanou 2/ rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a o náhrade trov konania medzi žalobcom a žalovaným 1/ podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu v časti, ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 66 387,84 € s príslušenstvom, podal žalovaný 1/ dovolanie. Namietal, že rozhodnutie v napadnutej časti spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Trval na tom, že zo strany žalobcu nevzniklo voči nemu právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko preddavok na kúpnu cenu vo výške 2 000 000 Sk mu nebol poskytnutý. Uviedol, že za poskytnutie plnenia možno považovať iba priame plnenie, ku ktorému v danom prípade nedošlo; žalobca preddavok na kúpnu cenu po dohodnutom postupe (za použitia účtu jeho syna) poskytol dcére M. D.. Preto s plnením poskytnutým na základe neplatnej zmluvy o budúcej zmluve iným osobám ako žalovanému 1/, nemôže byť spojený právny následok plnenia žalovanému 1/. Nesúhlasil so záverom odvolacieho súdu, že plná moc z 10. júna 2004 zakladá účinky plnenia preddavku na kúpnu cenu žalovanému 1/ a uviedol, že toto plnomocenstvo podobne ako zmluva o budúcej zmluve trpí vadou v zmysle § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto akékoľvek úkony zo strany splnomocnenca (M. D.) nezaložili žiadne práva ani záväzky žalovanému 1/, naviac keď menovanú upozornil na to, že nie je oprávnený samostatne konať vo veci a tiež samostatne zastupovať P. P. ako ďalšieho spoluvlastníka nehnuteľností. Zdôraznil, že jeho syn ani M. D. neboli na základe žiadnej právnej skutočnosti oprávnení prevziať v jeho mene preddavok na kúpnu cenu. Podľa jeho názoru bezdôvodne sa obohatila dcéra M. D. prijatím plnenia bez právneho dôvodu. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok odvolacieho súdu v dovolaní napadnutej časti zmeniť a žalobu voči nemu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej časti považuje za vecne správny a navrhol dovolanie zamietnuť. Poukázal na v konaní opakované vyjadrenia žalovaného 1/, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaný 1/ sa dohodol s M. D. na tom, že žalobca preddavok na kúpnu cenu vo výške 2 000 000 Sk poukáže pre žalovaného 1/ na účet jeho syna. Žalobca uhradil preddavok na kúpnu cenu na účet určený žalovaným 1/ v zmluve o budúcej zmluve a žalovaný 1/ až následne (podľa jeho tvrdení pod nátlakom p. D.) sumu 2 000 000 Sk poukázal na účet určený p. D.; na tento prevod žalobca nemal už žiaden vplyv a nemal o ňom ani vedomosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom

(§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods.1 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že dovolanie nie je opodstatnené.

V zmysle § 241 ods. 2 O.s.p. môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací súd je viazaný nielen rozsahom dovolania, ale i v dovolaní uplatnenými dôvodmi. Obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) sa zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. a tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dovolacie dôvody pritom však dovolací súd neposudzuje iba podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., zaoberal sa dovolací súd predovšetkým otázkou, či konanie v tejto veci nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. O vadu takej povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolateľ žiadnu z týchto väd nenamietal a vada uvedenej povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Inou vadou konania, na ktorú musí dovolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Jej príčinou je porušenie procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní a dôsledkom nesprávnosť rozhodnutia vo veci samej. Ani vadu tejto povahy dovolateľ nenamietal a jej existencia nevyšla v dovolacom konaní najavo.

Žalovaný 1/ vychádzajúc z obsahu jeho dovolania namieta, že zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu v časti, ktorým bolo žalobe voči nemu vyhovené, spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Po preskúmaní veci dovolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie veci odvolacím súdom, ktoré ho viedlo k zmene rozhodnutia súdu prvého stupňa a vyhovenu žalobe vo vzťahu k žalovanému 1/, treba považovať za správne.

Podľa § 50 ods 1 Občianskeho zákonníka účastníci sa môžu písomne zaviazat', že do dohodnutej doby uzavru zmluvu; musia sa však pritom dohodnúť o jej podstatných náležitostiach.

Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov (§ 451 Občianskeho zákonníka).

Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal (§ 457 Občianskeho zákonníka).

V danej veci závery súdov nižších stupňov ohľadom neplatnosti zmluvy o budúcej kúpnej zmluve z 21. júna 2006 z dôvodov v rozhodnutiach uvedených považuje aj dovolací súd za správne, v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Spornou otázkou zostalo posúdiť, či plnením žalobcu na základe uvedenej neplatnej zmluvy, keď uhradil preddavok na kúpnu cenu vo výške 2 000 000 Sk podľa bodu II. zmluvy, vzniklo na strane žalovaného 1/ bezdôvodné obohatenie a tým povinnosť vydať ho žalobcovi. Dovolací súd považuje posúdenie danej otázky odvolacím súdom za správne, zodpovedajúce skutkovému stavu zistenému po doplnení dokazovania odvolacím súdom.

Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že preddavok na kúpnu cenu vo výške 2 000 000 Sk uhradil žalobca na účet označený v bode II. zmluvy o budúcej zmluve ako účet predávajúceho. O skutočnosti, že vlastníkom účtu nebol žalovaný 1/ ale jeho syn M. P., žalobca však zo všetkých okolností pri uzatváraní zmluvy o budúcej zmluve nemohol vedieť a nemal dôvod ani pochybovať, keď navyše ani sám žalovaný 1/ nespochybňoval v zmluve označené miesto plnenia ani prípadnými ďalšími ústnymi či písomnými výhradami. Výpoveďami svedkov syna žalovaného 1/ M. P., M. D. ako i výpoveďami samotného žalovaného 1/ bolo jednoznačne preukázané, že miesto plnenia -číslo účtu syna žalovaného 1/ bolo v zmluve o budúcej zmluve určené so súhlasom samotného žalovaného 1/; číslo účtu oznámil syn žalovaného 1/ M. D. po súhlase samotného žalovaného 1/, ktorá následne číslo účtu označila v bode II. zmluvy o budúcej zmluve. Keďže žalovaný 1/ vyjadril súhlas s takýmto určením miesta plnenia preddavku kúpnej ceny žalobcom, jeho následné tvrdenia, že mu plnenie nebolo priamo vyplatené, správne odvolací súd považoval za účelové v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za vrátenie poskytnutého preddavku na kúpnu cenu. Skutočnosť, že preddavok na kúpnu cenu bol žalovanému 1/ zaplatený, vyplýva z jeho listu z 12. augusta 2004 (č.l. 106 spisu) adresovaným M. D., v ktorom uvádza, že „vyplatený preddavok kúpnej ceny mal zostať u nás v plnej výške až do uzavretia kúpnej zmluvy.“, ako i z jeho výpovedí na súde prvého stupňa (č.l. 83, 115 spisu) a odvolacom súde (č.l. 187 spisu), ktorými potvrdil, že číslo účtu jeho syna, na ktorý mal žalobca zaplatiť preddavok na kúpnu cenu, bolo do zmluvy o budúcej zmluve uvedené s jeho vedomím a súhlasom, že celá vyplatená suma bola následne s jeho súhlasom za spoluúčasti jeho syna prevedená na účet označený M. D..

Dovolací súd je zhodného názoru ako odvolací súd, že žalobca poukázaním preddavku na kúpnu cenu na účet, ktorý cestou svojej splnomocnenej zástupkyne určil samotný žalovaný 1/, plnil priamo žalovanému 1/ v zmysle dohody strán (bod II. zmluvy o budúcej zmluve) a zaplatená suma sa dostala do dispozície žalovanému 1/, ktorý následne s ňou aj disponoval tým, že vyslovil súhlas, aby jeho syn ju poukázal na iný účet. Táto ďalšia žalovaným 1/ uskutočnená dispozícia s uvedenými finančnými prostriedkami je, ako správne uzavrel aj odvolací súd, vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1/ právne irelevantná; žalovaný 1/ vedome prijal od žalobcu preddavok kúpnej ceny a následne vedome na základe vlastného rozhodnutia celú sumu previedol na ďalší s M. D. dohodnutý účet.

Vzhľadom k tomu, že zmluva o budúcej zmluve je neplatná, žalovaný 1/ sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, preto správne odvolací súd mu v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka uložil povinnosť vydať žalobcovi na základe neplatného právneho úkonu prevzaté plnenie v celkovej výške 66 387,84 €. Správne tiež žalovaného 1/ zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka); s určením času odvolacím súdom, odkedy sa žalovaný 1/ dostal do omeškania ako aj s jeho určením výšky úroku z omeškania, sa dovolací súd v celom rozsahu stotožňuje a osvojuje si dôvody uvedené odvolacím súdom v odôvodnení rozsudku.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je zrejmé, že žalovaný 1/ neopodstatnene napadol zmeňujúci žalobe vyhovujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu, ktorý nespočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a keďže neboli zistené ani ďalšie dôvody uvedené v § 241 ods. 2 O.s.p., ktoré by mali za následok nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ podľa § 243b ods. 1 O.s.p. zamietol.

V dovolacom konaní (procesne) úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalovanému 1/, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v zákonom určenej lehote nevyčíslil požadovanú náhradu trov dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 a 2 O.s.p.) a zo spisu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy žalovaného 1/ nevyplývajú.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková

